Bockhartscharte Sportgastein

Sportgastein Naßfeld - Bockhartseehütte - Herrensteig - Bockhartsee - Obere Bockhartsee - Bockhartscharte - Sportgastein Naßfeld

******* - 10,5 Km - 950 Hm - 6:30 uur**

In de winter is de omgeving Sportgastein een druk bezocht skigebied, in de zomer kan er fantastisch worden gewandeld in dit prachtige natuurgebied. Deze rondwandeling bevat veel hoogtemeters die worden overwonnen via uitsluitend smalle bergpaadjes. De hoogtemeters zitten in twee pittige beklimmingen, verder verloopt de route tamelijk vlak.

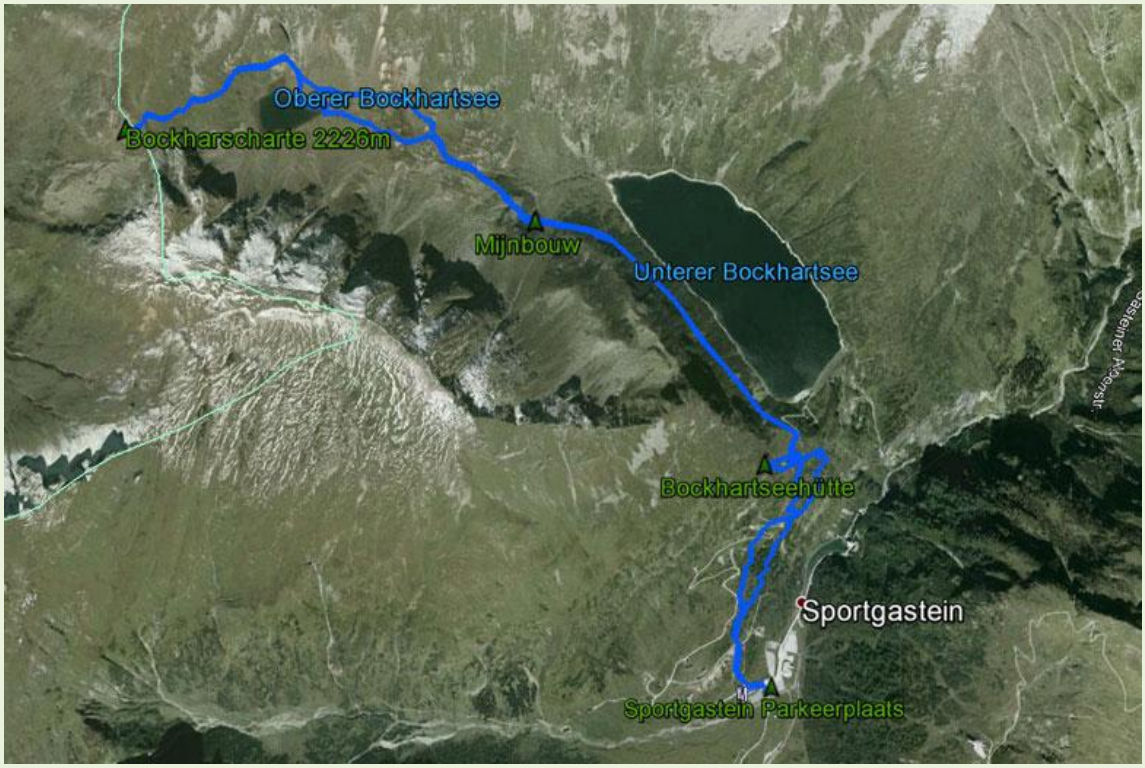

Het gebied tussen de Untere- en Obere Bockhartsee is zo bijzonder dat het een doel op zich kan zijn, daarmee kan de route worden bekort en hoeft de laatste klim naar de Sattel niet meer gemaakt te worden voor wie dit te zwaar wordt.

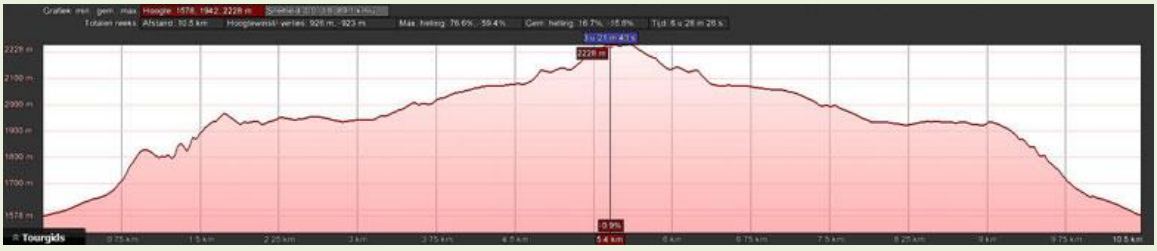

Heen en terug gaat grotendeels via de zelfde route. Er is slechts een mogelijkheid om er een echte rondwandeling van te maken door terug voorbij de Obere Bockhartsee linksaf de 111, de H. von Zimburgweg te nemen. En daarna rechtsaf omlaag via de 110/128. Deze extra hoogte- en kilometers waren onder de heersende weersomstandigheden met 32 graden niet haalbaar.

De wandeling begint achter in het Gasteinertal. Vanuit Bad Gastein volgen we de borden Sportgastein Naßfeld en rijden na Böckstein de Mautstraße op.

Afrekenen hoeven we niet, met onze Hohe Tauern Card mogen we gratis doorrijden. Er volgt een prachtige route naar de parkeerplaats op 1589m hoogte met enkele leuke tunneltjes onderweg.

De parkeerplaats Sportgastein is enorm groot. De capaciteit zal waarschijnlijk in de winter noodzakelijk zijn, in het zomerseizoen staan er maar enkele wagens waar we de onze snel tussen parkeren.

In recordtempo trekken we de wandelschoenen aan, het asfalt op de parkeerplaats begint al snel heet te worden, en lopen eerst naar een brug over een prachtige beek waar ook informatieborden staan waarop we ons kunnen oriënteren. De route voor vandaag is al wel uitgezocht, maar we hebben ook een wandel-idee voor morgen vanaf deze plek die we hier verder in kunnen vullen.

Dan gaan we op weg waarvoor we rechts richting het Valeriehaus gaan. Bij het Valeriehaus staan gele routeborden waarop rechtsaf de Bockhartseehütte staat aangegeven via een smal paadje. Het wandelpad is met rood/wit/rood gemarkeerd.

We steken een watertje over en beginnen, eerst geleidelijk, aan de klim. Ter hoogte van een vervallen gebouw links is het pad een tijdje breder, daarna wordt het weer smal en lopen we even later over een aantal glad gesleten rotsblokken verder.

Een enkel nat stukje wordt overgestoken via planken, daarna wordt het snel steiler. De eerste trap dient zich aan om een steil gedeelte te kunnen beklimmen, en er volgen talloze haarspeldbochten de berghelling op.

Het wandelpad is zeer goed onderhouden en overal zijn hulpmiddelen aangebracht om de route veilig af te kunnen leggen. Houten of stalen trappen en treden, staaldraad relingen langs steile afgronden, het maakt het pad ook voor onervaren wandelaars goed beloopbaar.

Het gaat er tamelijk snel omhoog waarmee ook het uitzicht toeneemt. Regelmatig blijven we even staan om een blik achterom te werpen op het van boven af werkelijk schitterende dal. Onze plannen om daar morgen door het dal te trekken worden met het zien van dit panorama definitief.

Na nog een laatste inspanning lopen we dan onderlangs de Bockhartseehütte en houden daarna links aan om even later op het terras van deze Hütte uit te komen.

De eerste helling heeft onze watervoorraad al flink doen slinken zodat we gezien de hitte vandaag uit voorzorg bij de Hütte vragen de waterflessen bij te mogen vullen. Dat mag na enig aarzelen, maar ik moet dit doen bij het fonteintje in het toilet waar het kraantje natuurlijk veel te laag is om een normale fles onder te kunnen houden. Heel ongewoon voor Oostenrijk is hier van gastvrijheid en service geen sprake, het zal er wel net te toeristisch zijn. Ook als we hier op de terugweg op het terras wat gebruiken vinden we de bediening hier on-Oostenrijks.

Vanaf de Bockhartseehütte lopen we in de richting van de stuwdam van de Bockhartsee en houden daar links aan waar een paadje iets omhoog loopt en daarna boven de Stausee langs.

Het gaat nog even omhoog in de richting van de Obere Bockhartsee, daarna is het een vlak pad hoog boven het water langs de berghellingen. De klimspieren kunnen weer even bijkomen.

Aan de overzijde van het stuwmeer loopt boven over de bergtoppen het wandelpad 111 die we in gedachten hebben voor de terugweg. Later zal blijken dat we dit plan moeten laten varen gezien de temperaturen.

Het is een ontspannen wandeling boven de See langs met mooie vergezichten, maar het wordt nog veel leuker als we de achterzijde van het meer hebben bereikt.

Daar komen we via een hekje op de hooggelegen Alm en gaat het weer langzaam aan meer omhoog. We lopen hier een voormalig mijnbouwgebied in.

Met de hoge toppen van de Silberpfenning rechts (2600m) en de Kolmkarspitz (2529m) links, naderen we via een mooi van stenen gestapeld pad een klaterende waterval.

Net onder deze waterval zijn rechts restanten van bewoning zichtbaar uit de mijnbouwtijd. Ook links zijn er tekenen dat hier ooit mijnbouw is gepleegd getuige een waarschuwingsbord over Stollenanlagen.

Links van de waterval langs gaat het nog even een stukje flink omhoog, daarna zijn we in een schitterend hooggelegen dal aangekomen.

Het is er nagenoeg vlak en overal stromen kronkelende beekjes door dit dal waar we onze weg tussendoor moeten zoeken. Er zijn hier twee mogelijkheden om naar de Obere Bockhartsee verder te gaan.

Gelijk boven de waterval rechts aanhoudend via de gemarkeerde rood/wit/rood route, of meer links van het dal over een smal paadje. We kiezen voor rechts en gaan op de terugweg voor de linker variant.

Het pad bestaat er eerst nog vooral uit rotsblokken waar we tussendoor of overheen moeten en langs nog een paar ruïnes. Daarna lopen we tegen een groot rotsblok aan waar de markeringen weer op zijn aangebracht, evenals een geel routebord naar de Bockhartscharte.

(Naar rechts gaat hier de 111 over de H. Von Zimburgweg naar de Miesbichlscharte. Vanaf daar kan de 110/128 als terugweg worden genomen naar de Bockhartseehütte.)

Na de rotswand wordt het een prachtig vlak pad over de hooggelegen Alm dat verderop rechts boven de Obere Bockhartsee (2076m) langs loopt.

Recht voor ons uit is dan de Sattel met de naam Bockhartscharte al te zien, ons einddoel voor vandaag. Ook achterom kijken loont hier de moeite, het uitzicht is op de Hohe Tauern is er wonderschoon.

Halverwege de Obere Bockhartsee buigt het pad steeds meer naar rechts in de richting van een steile rotswand en gaat er ook helemaal naar toe. Daar gaat het links onderlangs deze indrukwekkende wand omhoog naar de Sattel.

Hier volgt het tweede klimgedeelte van vandaag, over een rotsig pad met veel haarspeldbochten in een keer door omhoog tot op de Sattel.

Onderweg wordt het uitzicht in het dal waar we uitklimmen alsmaar imposanter, ook de Obere Bockhartsee waar op deze dag volop wordt gezwommen levert mooie plaatjes op.

De Bockhartscharte waar we op af klimmen is een Sattel tussen twee bergtoppen en knooppunt van wandelpaden. Komende vanuit Gasteinertal Sportgastein Naßfeld kunnen we hier oversteken in het Raurisertal naar Kolm Saigurn. Ook een mooi wandeldal waar we een route van hebben beschreven.

Vanaf de Sattel zien we de Almhütten Durchgangsalm en Gainschniggalm rond Kolm Saigurn ook onder ons liggen met op de achtergrond daarvan de prachtige Hoher Sonnblick (3106m) links en rechts daarvan de Hocharn. (3254m) Een geweldig mooi uitzicht!

Op de Sattel gaat ook een pad linksaf, dat is Steig naar de Seekopf en het op 2471m hoogte gelegen Niedersachsenhaus.

Op het topje rechts van de Bockhartscharte staat een topkruis dicht bij het knooppunt van wandelpaden, deze is echter van de Sattel zijde niet te beklimmen. Wie deze top wil bereiken moet er rechtsaf onderlangs en daarna de top van de achterzijde aanvallen.

Na een langere pauze onder het genot van het bijzondere uitzicht lopen we terug langs de Stempelstelle voor een afdruk in ons wandelboekje. Daarna dalen we weer af via het zelfde pad als de heenweg tot aan de steile rotswand.

Vanaf deze wand blijven we op het pad zolang deze in de richting van het water loopt, als het echter meer naar links gaat verlaten we de gebaande weg en lopen er door het gras naar de waterkant met een leuk kiezelstrandje.

Deze hooggelegen See is schijnbaar bekend als zwemwater, er zijn overal groepjes die duidelijk op een middagje zwemmen zijn voorbereid. Aan de achterzijde van de See wordt ook bloot gerecreëerd waar enkele niet op zwemmen voorbereide wandelaars zich bij aansluiten door er zich van de wandelkleding te ontdoen en het koude water in te duiken.

Wij volgen het strandje linksaf tot we aan het einde van de See de overloop ervan over kunnen steken en dan het paadje naar rechts kiezen als alternatief van de route op de heenweg.

Er zijn meerdere aftakkingen, maar uiteindelijk komt alles weer samen bij de versmalling van het dal bij de waterval. We zoeken onze weg tussen de vele watertjes door en blijven daarbij zo veel mogelijk rechts houden.

Vanaf de waterval zijn er geen alternatieven meer, de route over de 111 links boven de See langs wordt ons te zwaar voor deze hete dag, dus kiezen voor de zelfde route terug naar de Bockhartseehütte bovenlangs de Untere Bockhartsee. Deze keer maken we wel een stop bij de Hütte voor een verfrissing, maar de bediening is er nog even nors als vanmorgen.

Ook de route terug naar de parkeerplaats gaat via het zelfde paadje, alleen is het steile pad bergafwaarts zwaarder om te doen dan bergop. Het uitzicht onderweg maakt echter veel goed.

Na de laatste lange trap omlaag is er de mogelijkheid om het smalle paadje te laten voor wat het is en daar over te stappen op de brede sintelweg omlaag. Dat loopt veel eenvoudiger omlaag maar het is wel een langere route tot onder in het dal.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! En mail ons als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2014 superfamilie.nl |Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. |Voor meer informatie zie: Auteursrecht & Disclaimer |